

La humanitat

Any III Núm. 363

Barcelona, dissabte, 7 gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 1. pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

De la suposada agressió a un periodista

El conseller de Governació ha dit als periodistes que critica tota mena d'agressió, parteixi de qui parteixi

Els periodistes que fan informació a la Generalitat, han visitat, aquest migdia, el conseller de Governació, senyor Josep Terradelles per a preguntar-li quin era la seva opinió referent a una denúncia que publica un diari del matí contra certes persones de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a les quals acusa d'haver intentat agredir un periodista.

El senyor Terradelles, desconexador de l'ocorregut i sense voler parlar directament de cap fet, ha manifestat que ell era completament contrari a tota mena d'agressió i de violència, car —ha dit— ni políticament és pràctic, puix que el partit polític que agafa damunt d'ell una responsabilitat com la que agafaria en el cas d'ésser certa la denúncia que s'ha fet, moltes vegades és contraproduent perquè referma l'oposició.

Seguidament ha dit el senyor Terradelles, sempre sense puntualitzar, que també s'ha de tenir present, en certs casos, que hi ha persones que sense mirar la transcendència que pot tenir, tiren llot damunt l'honor i després quan l'ofès es redreça s'amaguen darrera una professió o bé d'una mena d'immunitat, de la qual no en són mereixedors.

A continuació ha comunicat el senyor Terradelles als periodistes que havia estat invitat a un dinar que diversos funcionaris ofrenen a l'ex-secretari general de la Generalitat, senyor Vega i March del qual n'ha fet un gran elogi.

Ha acabat la seva conversa amb els periodistes dient que lamentava l'agressió de què havia estat víctima el senyor Vinyals criticant novament tota mena d'acte de violència.

ELS REIS DEL PALAU D'ORIENT

El senyor Alcalà Zamora i els nens

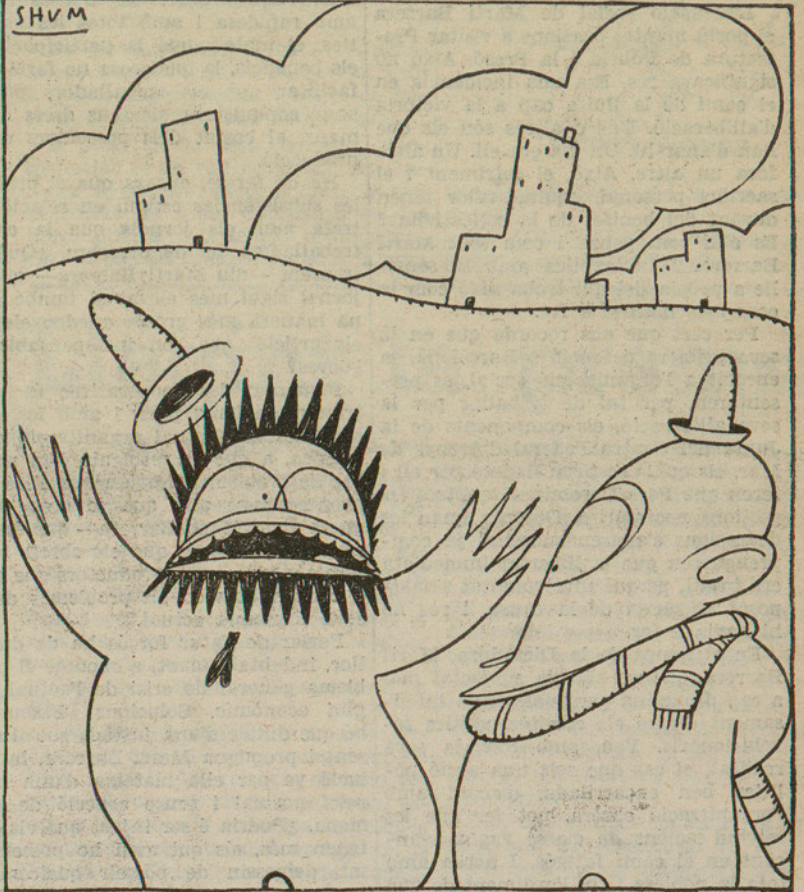
No hi ha reis al Palau d'Orient. No hi ha el Borbó. No hi ha Borbons de cap mena.

Un home il·lustre, president de la República, va al Palau d'Orient a complir els seus deures oficials. No hi fa vida, perquè aquesta home, d'extraordinària vàlua, és un home senzill i bondadós.

No hi ha reis. I com que no hi ha reis, els infants fills dels guardians del Palau han rebut de mans de l'Il·lustre president i de la bondadosa dama que és la seva esposa i dels altres familiars del president, les joguines que hom acostuma de donar en aquesta festa.

Aquests infants no enyoraran els reis.

SHVM

UN DIA EXCEPCIONAL

—Però què tens? Què et passa?

—Estic estranyadíssim, ple de pasme: avui no s'ha descobert cap dipòsit de bombes.

Nota de la Redacció. — Aquest dibuix ens l'ha portat Shum al matí. No sabem si a hores d'ara, podrem dir el mateix.

Manifestacions d'Indalecio Prieto

El ministre socialista diu que no hi ha que pensar en canvis polítics fonamentals en els primers mesos de l'any començat

Madrid, 7. — "A B C" publica unes manifestacions del senyor Indalecio Prieto, prop del moment polític actual.

Afirma el ministre d'Obres públiques que no cap pensar en mudances polítiques fonamentals en aquests primers mesos de l'any 1933, fora contingències que poguessin haver-hi. Si per cas la variació es produirà després de les eleccions municipals que se celebraran el mes d'abril, que encara que administratives tenen un marcat caire polític. Hi ha en perspectiva una altra consulta electoral, les vacants existents a les Corts; però si les eleccions municipals fossin adverses al Govern potser estaria de més el celebrar les eleccions parcials legislatives. Aleshores seria més lògic que l'opinió pública plasmés en un nou Parlament.

Afirma, una vegada més el senyor Prieto, que el partit socialista és un dels més forts puntals del règim donada l'atomització dels republicans.

La Federació d'esquerres, a judici seu, hauria d'haver-se fet al carrer, puix que podria donar-se el cas que dintre

finitivament, he de realitzar un altre viatge a Madrid.

La impressió dels periodistes és però de què el senyor Moles acceptarà el càrrec malgrat la seva reserva.

del Parlament hi hagués concòrdia i fora discòrdia.

Les dretes estan encara més dividides, mostrant la seva incapacitat.

El partit socialista hauria de quedar descartat del Poder, però podria donar-se el cas que per manca d'un nucli fort republicà hagués que assumir plenament aquesta responsabilitat.

Creu impossible una restauració i creu, també, que la República no sortirà cruïda pels embats sindicalistes i comunistes.

UNA ESCISSIO?

S'assegura que un grup de lerrouxistes formarà el partit radical català

Sembla que no passaran molts dies sense que elements molt destacats del partit radical de Barcelona facin pública, per mitjà d'un manifest, una declaració de divergència amb les di-

rectrius preses en aquests darrers temps pel partit que acabilla el senyor Lerroux i la seva constitució en partit radical català independent. És molt probable que aquest manifest sigui llançat els primers dies de la setmana vinent. El grup escissionista està compost en general per elements joves del partit, que han vist amb molt disgust certes orientacions preses a Catalunya i en la política general de la República per la força radical.

ELECCIONS?

Cal preparar-se

Eleccions al mes d'abril? ¿I què fan els organismes directius de les esquerres catalanes? Des d'ara caldria que es preocupessin de muntar l'organització adequada per a garantir el sufragi. En les últimes eleccions, a primera hora, la Lliga va dipositar un gran nombre de paperetes falses. Cal que el republicanisme esquerrà aprengui a desenrotllar una activitat constant d'organització electoral; cal que instal·li degudament les oficines, amb e's mitjans necessaris; cal que estableixi una llista d'interventors competents i que intervingui, mitjançant un secretariat apte, totes les qüestions que es plantegin en assumptes de tanta importància.

El Sr. Moles sembla que acceptarà el càrrec d'Alt Comissari al Marroc

Els periodistes en la seva conversa amb el senyor Moles, li preguntaren si després del que ha publicat la premsa madrilenya confirmava el seu nomenament pel càrrec d'Alt Comissari al Marroc.

El senyor Moles ha contestat que d'ençà de la seva conversa amb el cap del Govern en la qual se li va oferir l'esmentat càrrec no ha tingut cap notícia oficial d'aquest assumpte.

Afegí el governador que agrai la deferença que se li feia però que tenia d'estudiar-s'ho. Abans — continua el senyor Moles — d'acceptar de-

HOMES DEL PARLAMENT CATALA

Martí Barrera, un lluitador.—La seva vida. La seva actuació social.—La feina a fer

EL COMPANYY MARTI BARRERA...

Martí Barrera. Tremp de lluitador. Anima forjada en l'enclosa abrivada pel foc de tots els ideals de justícia i emancipació social.

Martí Barrera... Què diríeu d'ell que no ofengués la seva modestia? Aquells que han militat en la C.N.T. Aquells que en tot moment ha ofert la seva vida i la seva activitat a tota causa justa i noble de llibertat individual o col·lectiva, saben prou bé de Martí Barrera. I el poble, aquest poble que pocs vegades s'enganya en assenyalar els seus homes, també coneix sobradament Martí Barrera.

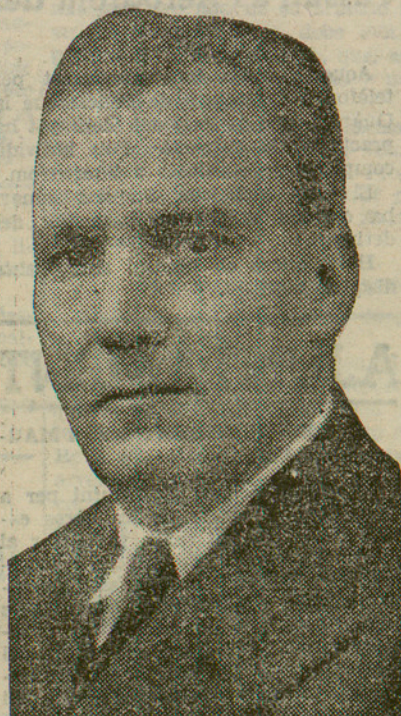
Tot una actuació basada en la més honrada i més sentida de les idealitats respon per l'home que avui, a pesar seu, ocupa les nostres columnes.

"JUVENTUD LIBERTARIA"...

No caldria parlar amb Martí Barrera per poder dir allò que pensa fer i allò que proposaria per resoldre els problemes que poden presentar-se. Per als homes honestos, per als homes de cor, sols s'ofereix un camí per a molts problemes, i Martí Barrera és un home honest i un home de cor.

Amb tot, el reportatge podria semblar un judici personal i no una expressió del propi sentir de l'interviuat, si no fos aquest el qui parlés, el qui respongués a les preguntes que nosaltres li fem i de les quals les contestacions s'adiuen perfectament a la cosa que pensàvem de bell antuvi, perquè ens cap l'alt honor de conèixer de temps Martí Barrera.

Nat a La B'sbal, ben aviat féu presa d'ell les teories que aleshores, i ara, tenien una més gran difusió. Pi i Margall s'imposava i encara era molt recent la seva vida perquè tothom el recordés amb aquella simpatia que pot

MARTI BARRERA

desprendre's de les exemplaritats dels homes públics.

Als tretze anys tenia ja una influència anarquista, ben preponderant en la seva formació. Junt amb altres companys havia fundat una agrupació que responia al nom de "Juventud Libertaria", i que arribà a tenir, en el medi de lluita social en el qual es desenrotllava, una gran preponderància, per la trajectòria assenyada que seguia.

Traslladat a treballar a Arenys de Mar, va ingressar, després de pensar-s'hi, per si això era contrari a l'esperit anarquista que anava formant-se

en ell, al Centre Federal que estava adherit al P. N. R. F. Va actuar intensament en la Junta de l'esmentat centre i la seva actuació fou celebrada per tothom.

LA SEVA ACTUACIO SINDICAL

Traslladat a Barcelona per treballar, i seguint la seva trajectòria d'home que sent l'esperit de classe amb força natural, ingressà, tot just d'arribar, al Sindicat, que llavors es deia Associació.

Ben aviat els seus companys reconegueren en ell qualitats especials, tota vegada que va obtenir seguidament càrrecs dintre l'organització general, i formà part dels Comitès de la Federació Local, Regional i Nacional, successivament.

La seva actuació pública començà amb l'Assemblea de València, del Comitè de la qual formava part, per tal de realitzar una campanya en pro de la rebaixa dels lloguers i les subsistències.

La seva primera actuació culminà en la vaga de l'any 17, feta d'acord amb la U.G.T., és a dir, d'acord amb tots els treballadors de Catalunya.

Determinar la veritable actuació de Martí Barrera dintre l'organització es fa difícil. Fou un policia, un dels tants polítics que una vegada darrera l'altra visitaven la casa del "propagandista societario", el qui exposava els seus dubtes en determinar la personalitat de Martí Barrera. I els expo ava a ell mateix. No sabia com identificar-lo. En tots els actes organitzats per la C.N.T. sortia el seu nom. Si l'organització prenia un acord i uns homes havien de presentar-se a realitzar-lo, era Martí Barrera qui anava al davant. Els obres el coneixien i el respectaven. En definitiva, però, la policia no sabia jutjar ben bé de quin categoria ni

UNA VERGONYA I UNA INDIGNITAT

GACETA DE MADRID

REAL ACADEMIA DE MEDICINA

46

VALLADOLID

Són molts els que encara no han pogut --o no han volgut-- a saber-se que tenim República. I en gairebé dos anys ja tenen temps d'haver-se'n assabentat. Però hi ha gent tossuda.

Cal que aquesta gent tossuda es convenci que la reialesa ja s'ha acabat, fins i tot en la medicina. Cal que els convencem, per difícil que sigui, que han d'acceptar la República, almenys oficialment.

I si no volen assabentar-se d'una cosa tan clara com el fet aquest de viure en República, o bé no els plau assabentar-se'n, poden presentar la dimissió. Una dimissió, mantent vegades, és molt oportuna.

Naturalment, podria tractar-se d'una equivocació. Però com que aquesta mena d'equivocacions abunden massa...

A més a més, per la dignitat de la República, cal que aquestes coses no es repeteixin.

Tots saben que la Gaceta de Madrid, és l'òrgan oficial de la República.

Ha caigut a les nostres mans republicanes una faixa de la Gaceta de Madrid. La reproduïm, perquè també poguem veure-la vosaltres.

"Real Academia de Medicina. - Valladolid", diu la faixa.

Nat a La B'sbal, ben aviat féu presa d'ell les teories que aleshores, i ara, tenien una més gran difusió. Pi i Margall s'imposava i encara era molt recent la seva vida perquè tothom el recordés amb aquella simpatia que pot